

LR: dom 1997-06-04, mål nr 16418-96

KamR: dom 1998-11-30 mål nr 4955-1997

D 8/98

Revisorsnämnden (RN) har erhållit en anmälan beträffande godkände revisorn A-son, X-stad, avseende dennes uppdrag som vald revisor i ett aktiebolag för räkenskapsåren 1988 - 1991. Aktiebolaget kallas fortsättningsvis byggbolaget.

Av anmälan och övriga uppgifter i ärendet framgår att byggbolaget under räkenskapsåret 1988 överlät sin enskilt största tillgång – en fastighet. Innan räkenskapsårets utgång ansökte och beviljades förvärvaren lagfart. Trots detta har byggbolaget i sin balansräkning åren 1988 – 1991 bland anläggningstillgångarna upptagit fastigheten som en tillgång. Tre av räkenskapsåren motsvarade fastighetens värde drygt två tredjedelar av byggbolagets totala tillgångar och ett av åren var motsvarande värde knappt hälften av tillgångarnas sammanlagda värde. A-son har avgett revisionsberättelser utan anmärkningar.

A-son har yttrat sig och uppgett i huvudsak följande. Den fastighetstransaktion som genomfördes under 1988 fullföljdes aldrig av parterna. Visserligen sökte och erhöll förvärvaren lagfart, men den ekonomiska realiteten parterna emellan var att fastigheten alltjämt ägdes av byggbolaget. Sålunda erlades inte någon köpeskilling. Inte heller uppstod något fordrings-/skuldförhållande då. Under inga förhållanden har någon läsare av byggbolagets balansräkning fått en felaktig bild av dess ekonomiska ställning. Som en vedertagen princip gäller att en transaktion skall redovisas utifrån den ekonomiska och kommersiella innebörd den har för företaget.

RN – som tagit del av A-sons dokumentation – gör följande bedömning.

Syftet med ett bolags årsredovisning är bland annat att tillgodose olika intressenters behov av rättvisande information om bolagets resultat och ställning. Eftersom byggbolaget överlät fastigheten och den nya ägaren fått lagfart på sitt förvärv skulle bolaget inte ta upp fastigheten som en tillgång i balansräkningen. A-sons förklaring till att han anser redovisningen i denna del vara korrekt är anmärkningsvärd. A-son borde ha insett att det förhållandet att byggbolaget inte var ägare till fastigheten var av väsentlig betydelse vid en ekonomisk bedömning av bolaget och verkat för en korrekt redovisning.

RN finner att A-son vid fullgörandet av ifrågakvarande revisionsuppdrag åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Omständigheterna är sådana att RN finner det motiverat att med stöd av 22 § andra stycket lagen (1995:528) om revisorer meddela A-son varning.

Ärendet har avgjorts av RN:s ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Lena Abjörner, Stig von Bahr, Siv Björs, Ann Brevenkär, Elisabet Fura-Sandström, Jan-Erik Moreau, Per Thorell och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell, avdelningsdirektören Carina Bergman Marcus samt byrådirektören Gunilla Claesson, föredragande.